

Sygn. akt IV U 57/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 września 2014r. w S.

odwołania P. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 listopada 2013 r. Nr (...)

w sprawie P. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo P. K. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od (...) roku.

Sygn. akt: IV U 57/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 28 listopada 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił P. K. od 1 października 2013r. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że wymieniony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył P. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że Komisja Lekarska nie rozpatrzyła dostatecznie relacji między stanem jego zdrowia a zawodem wyuczonym i zawodem jaki wykonywał (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 19 listopada 2013r., która stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony P. K. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 września 2013r. (decyzja o ustaleniu prawa do renty z 13 października 2010r. k.158 akt rentowych). W dniu 9 września 2013r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.163 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 1 października 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 1 października 2013r. k.165 akt rentowych).

Na skutek wniesienia przez ubezpieczonego sprzeciwu od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 19 listopada 2013r. ustaliła, że ubezpieczony jest nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika k.19 – tom dokumentacji lekarskiej i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 19 listopada 2013r. k.171 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 28 listopada 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 października 2013r. (decyzja z 28 listopada 2013r. k.172 akt rentowych).

Biegli lekarze – neurolog i ortopeda w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonego padaczkę z napadami uogólnionymi toniczno-klonicznymi, ZZA i uraz głowy w wywiadzie, zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych, stan po złamaniu kompresyjnym trzonu kręgu L2 oraz dysfunkcję ręki lewej w wyniku przykurczu palca IV w stawie śródrečno-palcowym i stwierdzili, że przedmiotowy stan, a w szczególności schorzenie w postaci padaczki, powoduje u ubezpieczonego w dalszym ciągu częściową niezdolność do pracy ,tj. od 1 października 2013r. do 31 marca 2015r. Padaczka przebiega u ubezpieczonego z napadami typu uogólnionego toniczno-klonicznego. Schorzenie to stanowi przeciwwskazanie do wykonywania pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu ciągłym, urządzeniach o wysokiej temperaturze, w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną i narzędziami ostrymi, w porze nocnej oraz do wykonywania pracy samodzielnej, odpowiedzialnej i do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wystąpienie napadu padaczkowego w czasie wykonywania w/w prac stwarza niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia ubezpieczonego oraz dla otoczenia, dlatego ubezpieczony nie jest zdolny do wykonywania pracy w wyuczonym zawodzie – tokarza (opinia biegłych ortopedy i neurologa k.7-8 akt sprawy).

Ubezpieczony ma 51 lat. Ma wykształcenie zawodowe – tokarz, przed ustaleniem prawa do renty pracował w wyuczonym zawodzie (wniosek o rentę i świadectwa pracy k.1-13 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego P. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego z 28 listopada 2013r. odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje częściowa bądź też całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu neurologii i ortopedii dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu

częściowo niezdolny do pracy, przy czym przewidywany okres trwania tej niezdolności to koniec marca 2015r. W złożonej opinii biegli wskazali, że częściową niezdolność ubezpieczonego do pracy powoduje schorzenie w postaci padaczki przebiegającej u ubezpieczonego z napadami typu uogólnionego toniczno-klonicznego, które stanowi przeciwwskazanie do wykonywania przez ubezpieczonego pracy w wyuczonym i wykonywanym zawodzie tokarza.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów właściwych do oceny stanu zdrowia ubezpieczonego w świetle rozpoznanych u niego schorzeń, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należycie uzasadniona. Ponadto nie została ona zakwestionowana przez żadną ze stron.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną opinię i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 października 2013r. do 31 marca 2015r.